

OAMENI, LOCURI, FAPTE

CENTENARUL MARII UNIRI

MAREA UNIRE IN 1918

❖ **Marea Unire din 1 Decembrie 1918 a fost și rămâne pagina cea mai sublimă a istoriei românești.**

România întregită s-a realizat într-un context istoric deosebit, prin trei momente succesive, pe cale democratică, prin adunări cu caracter reprezentativ: **unirea Basarabiei, a Bucovinei, a Transilvaniei cu țara-mamă.**

4/17 ianuarie 1918 — Apare, la Paris, primul număr din publicația săptămânală „*La Roumanie*” care avea drept scop sprijinirea, în emigrație, în plan publicistic și diplomatic a revendicărilor românești.

Evenimentul politic al anului 1918 este desăvârșirea statului național român, înfăptuit prin unirea tuturor provinciilor locuite de români, aflate sub o stăpânire străină, cu România.

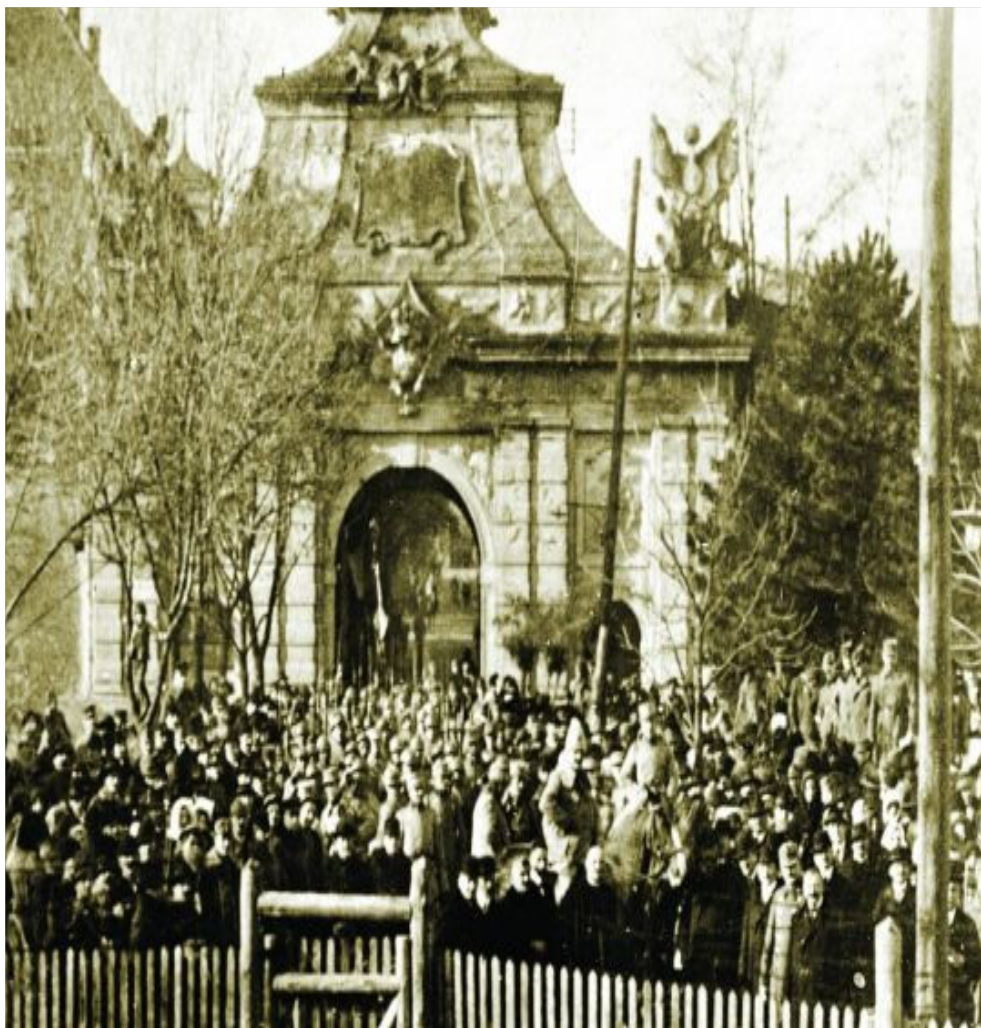
Astfel, la finalul Primului Război Mondial, România obținea mai mult decât eliberarea românilor din Austro-Ungaria, pe care și-o propusese la începutul conflagrației.

Începutul anului 1918 se anunța dezastruos, România semna în mai Pacea de la Buftea-București, un tratat de pace care-i aducea mari prejudicii. Schimbările mari în plan european, din a doua jumătate a anului, și priceperea liderilor români de a simți momentul istoric fac ca dezastrul anunțat să fie transformat într-un șir de victorii, reunite sub numele de **Marea Unire de la 1918: în martie 1918 unirea Basarabiei cu România, în noiembrie unirea Bucovinei cu România, iar în decembrie unirea Transilvaniei, Banatului, Crișanei și Maramureșului cu România.**

Maramureșul și Marea Unire

Apelând la versul eminescian „**De la Nistru până la Tisa**” ne amintim faptul că în ciuda promisiunilor făcute maramureșenilor prezenți la adunarea de la Alba Iulia, prin oratorul aflat la tribună, **Miron Cristea**, că granița va fi peste *Tisa doar la Seghedin* granița urma să fie trasată până la acest râu, iar noțiunea de valah a ajuns să fie sinonimă cu cea de român. „*Freamătul marii uniri*” a cuprins Maramureșul., drept urmare au fost trimiși reprezentanți la marele moment istoric. Nu trebuie uitat momentul constituirii sfaturilor naționale române, drumul către Baia Mare cu carele și drumul cu trenul la Alba Iulia. *Glasul maramureșenilor la Alba Iulia a fost doar auzit nu și ascultat.*

Tineri Maramureșeni uniți pentru Marea Unire

Evenimentul „Uniți pentru Marea Unire” – 1228 de tineri maramureșeni la Băsești, a fost organizat la inițiativa publicației GAZETA de Maramureș, în parteneriat cu Consiliul Județean Maramureș, comuna Băsești, Episcopia Ortodoxă Română a Maramureșului, Inspectoratul Școlar Județean Maramureș și Ansamblul Folcloric Național ”Transilvania”. Primăriile din județ au fost invitate să se alăture acestui demers și să asigure participarea unei delegații de tineri, însoțite de preoți, profesori, primari sau reprezentanți ai primăriei. Au răspuns invitației mai mult de jumătate dintre primăriile din județ, respectiv Giulești, Groși, Seini, Petrova, Tăuții Măgherauș, Baia Sprie, Vadu Izei, Valea Chioarului, Oncești, Bicăz, Groșii Țibleșului, Șieu, Bocicoiu Mare, Remetea Chioarului, Borșa, Ulmeni, Săcălășeni, Cavnic, Vișeu de Sus, Fărcașa, Cernești, Dumbrăvița, Gârdani, Ariniș, Asuaju de Sus, Cupșeni, Târgu Lapuș, Șișești, Moisei, Strîmtura, Boiu Mare, Mireșu Mare, Rozavlea, Sighetu Marmăției, precum și licee din Baia Mare.

- Unirea din 1918 nu poate fi văzută ca un simplu eveniment conjunctural, ci ca o împlinire peste timp a unor așteptări, speranțe și crezuri. Pentru Biserica Română Unită cu Roma, momentul a fost o încununare a eforturilor episcopilor Teofil și Atanasie Anghel; a strigătului zbuciumat de luptător pentru drepturile românilor a lui Inocențiu Micu Klein, ce a trezit în rândul clerului său conștiința de „natio” și refuzul sintagmei de „plebis” date de mai marii vremii; un Petru Pavel Aron ce duce lupta pentru emancipare pe un drum mai anevoios, dar sigur al culturii prin înființarea de școli românești; prin dăruirea
- Corifeilor Școlii Ardelene în frunte cu Șincai ori cu Maior, ce pun în mâna fiilor de țărani români cărțile de trebuință; a răbufnirii țăranilor răsculați a lui Horea; a Supplexului Libellus Valachorum; a ideilor pașoptiste scrijelite în sufletul românesc de Adunarea de la Blaj din 1848 și de discursul lui Bărnăuțiu din catedrala Blajului; ori de lupta memorandiștilor grupați în jurul PNR, a lui **Vasile Lucaciu și George Pop de Băsești**.
În anul centenar, a evoca pagini despre actul Unirii ar trebui să ne facă să ne amintim și de jertfa din Primul Război Mondial a românilor pentru acest ideal, iar, între ei, fiii Bisericii noastre Greco-Catolice au dat ofranda de mare preț și cu toate că ei rămân mari anonimi, sunt fundamentul pus la altarul Reîntregirii. N-au un monument pe care să fie dăltuite numele lor, poate doar prin bisericile din satele de obârșie să se mai păstreze în pomelnice jertfa lor. Tribut de sânge au plătit și mulți dintre cei care la 1 decembrie 1918 au avut curajul să meargă la Alba Iulia. Câți n-au murit în satele lor asasinați mișelește de potrivnicii Unirii? Unii au fost preoți, alții dascăli, ori simpli țărani, tineri ori bătrâni, bărbați, femei ori copii.

Evenimentul politic al anului 1918 este *desăvârșirea statului național român*, înfăptuit prin unirea tuturor provinciilor locuite de români, aflate sub o stăpânire străină, cu România.

Elevii: Havași Paul și Rakoczi Robert

Cls. a VII-a

Lic. Tehn. "Traian Vuia", Tăuții Măgherauș

prof. Cuibuș Delia

